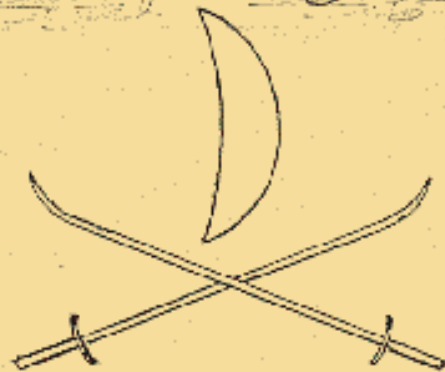


SANDPAPPRET

NR 1-2

■ ÅRG 8 ■

FN-KAMRATERNA 72 M



EFTER 11/9
2001 ÄR VI
ALLA "FRÅN
VÄST" TER-
RORMÅL(?)

SANDPAPPRET

NR 1-2

*

2001

M

Årg 60

Medlemsblad för kamratföreningen FN-kamraterna 72N

INNEHÅLL	SIDA	ANSVARIG / FÖRFATTARE
Redaktion och innehåll	2	Redaktören
Batch har ordet	3-4	Bataljonschefen Goran Wetterlundh
Från Styrelsen		
Styrelseberedning och jour	4	Bengt Hållkvist
Tidningsdistribution	4	Redaktören
Medlemsnytt		
Ökenkamrat på ny utlandskom- mendering	5	Bengt Hållkvist
Nytt från Swedint -- FN-aktuellt	5-8	Bengt Hållkvist
Politik i Mellanöstern	9-10	Bengt Hållkvist
FN-special		
Dyrt att värna freden -- men värd sitt pris	11-12	Bengt Hållkvist
Fredskamp -- Medicin		
Dödlig blodarterieepidemi hot i Kosovo	13-14	Bengt Hållkvist
Stabsredaktörens spalt	14-16	Kåbe Lidén
"Al-Limerickar"	16	Bengt Hållkvist
Vårt att veta från MÖ...	16	Bengt Hållkvist
Strövtåg i Bibelns länder...	17-19	Ingvar Holmquist
Angola-nytt	19	Bengt Hållkvist
Vad bjuder Främre Orienten?	20	Bengt Hållkvist
Insändarspalten / Skrivet i sanden	21-22	Insändare: Lars Josefson
Från Styrelsen (Forts)		
Angående bataljonsträff våren 2002	22	Bengt Hållkvist
Adressändring	22	Redaktören
Redaktionellt I	22	Bengt Hållkvist
Redaktionellt II	23	Redaktören
Politik i Mellanöstern (Forts.)	23	Bengt Hållkvist
Omslagsbild/collage		Bengt Hållkvist
Signerade foton		Stieg Forsberg J M Clajot Michel Hariz via Ingvar Holmquist Gamsons muséet Linköping Swedint Ingvar Holmquist
Signerat foto ur		Bengt Hållkvist
Signerad karta genom		Bengt Hållkvist

Ovriga illustrationer		Bengt Hållkvist

REDAKTÖR: Bengt Hållkvist

POSTADRESS:

Informationsbyrå Hållkvist

Sjöliden 40

SE-590 77 VRETA KLOSTER

ORGANISATIONSNUMMER: 390616 - 3214

POSTGIRO: 832 57 83 - 4

2

("F-skattereg")

TELEFON: 013 - 302 45

TELEFAX: 013 - 302 45

E-post: informationsbyra.haellkvist@zeta.telenordia.se



Batch

har ordet



INGEN LJUSNING I SIKTE ELLER FINNS DET TROTS ALLT EN STRIMMA AV HOPP!?

"Jag känner förtvivlan för situationen i Gaza och Västbanken... och ser israelernas fruktansvärda övervåld". Ja, så skriver faktiskt en mycket nära vän i sitt jubileum till mig. Nu är han inte vem som helst utan en svensk diplomat, som har lång erfarenhet av Mellanöstern. Ordet förtvivlan speglar på något sätt uppgivenhet. Kanske är det det som den israeliska politiken gör ut på. Budskapet till palestinierna: "Ge upp!"

Israelernas nya ledare med Sharon i spetsen har klarat ut, att Israels säkerhet står alltid först och främst på dagordningen. Så var det 1948... 1978... 2000... När detta skrivs har Sharon just träffat George W Bush och meddelat att några eftergifter är det inte fråga om så länge de palestinska terroristaktionerna fortsätter, att nya bosättningar kommer att byggas om det är en fråga om att ytterligare garantera säkerheten, samt att några FN-observatorer ej kan komma ifråga på israeliskt område – inklusive Gaza osv.

USA, som på olika sätt stödjer Israel, kan väl knappast sopa sådant tal under mattan. Men vad finns det för påtryckningsmedel?

Samtidigt som vi med oro ser på det "israeliska övervåldet" så ser vi ju också anledningen. Den nya utlösningen med bomber, stenkastning, sabotage m.m. Våld föder våld. Hämnd föder hämnd. Ett palestinskt terrordåd innebär direkt att israelerna stänger av vissa områden. Människor förlorar sina arbeten och därmed också förmågan att försörja sig samt sin familj. Djupt troende muslimer förhindras att besöka sina heligaste platser.



Finländske generalen Gustav Hågg-lund -- med tidigare FN-tjänstgöring i Mellanöstern -- har från april år 2001 utsetts till Europa-ÖB för tre år. Synpunkter framfördes under våren på att EU-observatörer eller -trupp skulle insättas på palestinska områden. Denna idé grundar sig på risken för amerikanskt veto i FN:s säkerhetsråd.

Foto: J M Clajot
Collage: Bengt Håkqvist

(Forts. nästa sida)

Hämnd föder hämnd. Israeler löper ständiga risker att skadas eller dödas i palestinska terrorraktioner. Skolbarn måste ha militär eskort till och från skolan. Turister vågar inte längre besöka Jerusalem, Bethlehem, .

Israel har ofta starka men inte alltid populära ledare. Palestinierna har ofta populära men inte alltid starka ledare. Vilken roll spelar egentligen Arafat idag? Utåt må han betraktas som en samtalspartner men inåt är hans makt sannolikt begränsad. Kanske ligger hoppet i en ny palestinsk ledare. En ledare som kan tala med israeler på deras vis. Som kan utlova lugn och fred samt säkerhet för alla israeler i utbyte mot ett självständigt Palestina. Där lösningen vad gäller Jerusalem endast kan vara, att staden och de heliga platserna blir ett gemensamt ägande.

Men sannolikt kan dialogen knappast bli fruktbärande utan att klara bevis på en positiv vika från samtliga inblandade har visats eller befästs. Och det är väl det svåraste? Ätminstone så länge som bägge anser att andra parten skall ge upp först.

En annan nära vän fick läsa denna "ledare". Hans spontana kommentar var: "Det här var väl inget nytt!" Ja, så illa är det. Men vi lever ju i en föränderlig värld, så än finns det hopp.

Nu går snart Balkan om Mellanöstern vad gäller "evig oröshård". Men trots allt spelar Makedonien VM-kval mot Sverige på Ullevi på lördag -- nu i mars. Resultatet har Ni känt länge, när Ni läser detta. Resultatet från den våpnade kampen på Balkan är väl däremot tyvärr skrivet i stjärnorna. Våra soldater i fredens tjänst 2001 gör dock säkert ett lika fint jobb som 72 M 1878-79. Men urvalet av befäl och soldater i framtiden kan bli begränsat i vårt alltför krympande svenska militära lörevar. IT-soldater på Balkan, i Mellanöstern... Nej, det är nog ingen bra idé.

Göran Wetterlundh -- 001
(Skrivet i mars 2001)



Från *STYRELSEN*

STYRELSEBEMANNING OCH JOUR

På föreningsmötet hösten 2000 reviderades vår styrelse en del. Den nya styrelsen har emellertid inte kunnat arbeta på vanligt sätt under första halvåret år 2001 på grund av en hel del sjukdom men också utlands-kommandering samt dito resor. Kamrater/läsare var dock vänliga att inte ringa runt och spåna. Bekymren synes vara ur världen nu och vår sekreterare, Bosse Ringdal, har hela den svåra tiden fungerat samt varit fit för fight. Arbetssituationen har dock dels inte medgivit att jag som redaktör kunnat hålla allt önskat artikelmaterial, vilket medfört att jag fått skriva ännu mycket mera själv än vanligt med viss försening som följd, men därill har kommit en hel del andra fördröjningspiller, fastän en hygglig hälsa -- tack och lov -- stått mig bi. Förhoppningsvis har födelsedagsuppvakningar från såväl styrelse som enskilda kamrater det gångna året fungerat väl även om jag själv missat en del. Trots detta har jag själv blivit uppvaktad av vår förening genom styrelsen jämte enskilda för vilket jag tackar så hjärtligt. Mot bakgrund av nyssnämnda glömska/missar så avfyra härmed kommandanten en salut och kamrathälsning i all välmening. Bengt Hållkvist -- 050

TIDNINGSDISTRIBUTION

I förra numret uttrycktes önskemål från styrelsen att kunna distribuera Sandpappret till så många kamrater som möjligt via e-mail -- av ekonomiska skäl -- och att vi därför önskade få reda på aktuella mailadresser in- 4 sända till: bo.ringdal@swipnet.se. Fundera och vid behov svara -- tack. (Forts. sid 22) Redaktören

MEDLEMSNYTT!



Ökenkavara? på ny utlandskommandering

Vår vice styrelseordförande, Lars Josefson, på vår tid i ökenen Sambandsofficer Batstab/stri tillika Kompch stf STR-komp, är numera överste vid Försvarsmaktens Högkvarter och har det gångna året hemma och på plats tjänstgjort som arméprojektläda BALTIKUM (Jfr även Sandpappret nr 2, årg 7). Om hans intryck därifrån kan vidare läsas senare i detta nummer under Insändarspalten/Gkävet i sancen -- eller rättare, i Baltikum.

Bengt Hällkvist -- 050



Nytt
från

SWEDINT

SWEDISH ARMED FORCES
INTERNATIONAL CENTER



FN-aktivet

GENOM SEDVANLIGT TILLMÖTESGÅENDE FRÅN SWEDINT OCH SÄRSKILD RESEARCH AV FÖRFATTAREN HAR NEDANSTÅENDE REDOVISNING ÖVER FÖRSVARSMAKTENS LÖPANDE OCH PRELIMINÄRT FÖRESTÅENDE INTERNATIONELLA ENGAGEMENT KUNNAT SAMMANSTÄLLAS (FRAM TILL FEBR. 2002). REDAKTÖREN

UNTSO = United Nations Truce Supervision Organization, innefattar territoriellt -- som bekant -- Israel, Libanon, Syrien, Jordanien och Egypten. Mandatet förordades av Israels självständighetskrig 1948-49 mot nyssnämnda arabstater m.f. samt är, till skillnad från ovanstående, tidsbestämt och förkårs automatiskt var 5:e månad. Organisationen har ju högkvarter -- som vi alla vet -- i Government House i Jerusalem och räknar, årsskifte: 2001/2002, 157 militärobservatörer ute på fältet, varav i storleksordningen 11 svenska. Israel har två fredsavtal undertecknade med Egypten och Jordanien, varvid UNTSO övervakar fredsavtal alternativt vapenstillstånd mellan Israel, Egypten, Syrien samt Libanon genom i senare fall ett understöd åt två truppinsatser från FN. De senare utgörs av UNDOF = United Nations Disengagement Force uppe i Golanhöjderna och UNIFIL = United Nations Interim Force in Lebanon. I detta sammanhang leder UNDOF operationellt 5

OGG = Observer Group Golan på Golanhöjderna samt UNIFIL i södra Libanon OGL = Observer Group Lebanon.

Under året 2001 har i stort sett lugn rått mellan Israel och Syrien vad avser militär verksamhet i anslutning till Golan utom en incident under påsken. Påvens besök i Syrien i början av maj medförde högre säkerhetsberedskap i UNDOF och OGG operationsområde. B.l.a. besökte påven den förstörda tidigare syriska staden Kuneitra vid den s.k. A/B-gate (den FN-kontrollerade övergången mellan Israel samt Syrien på Golan). Långa perioder under första halvåret 2001 har relativt lugn härskat längs FN-övervakade gränsen, Blue Line, mellan Israel och Libanon. Under sommarmånaderna steg dock antalet väpnade aktioner, främst utförda av Hezbollah, från libanesiskt område och in i Israel. Israeleterna har vanligtvis svarat med artilleri- och/eller flygsamt helikopterattacker. Syrienläget har ej påverkats nämnvärt av terrorattacken i USA 11 september.



Trots oroligheterna i Israel var läget under försommaren relativt lugnt i Naharia samt Tiberias, där flera observatörstamiler är stationerade. På den israeliska sidan av Golan har UNTSO ej tillträtt till den norra celen, där b.l.a. det bördiga jordbruksområdet Sheba'a Farms ligger. Libaneserna hävdar att sagda område är deras och skulle ha utrymms av israelerna, när dessa lämnade Libanon våren 2000. FN har nu gångna året 2001 fastlagt att området aldrig varit libanesiskt men kan ej utesluta att det är syriskt.

På Västbanken och i Gaza har Al-Aqsaintifadan nästan kontinuerligt varit intensiv större delen av året 2001, varvid flera försök från FN, EU och USA m.fl. parter gjorts för att dämpa våldshandlingarna och få igång fredsprocessen på nytt (Se vidare Politik i Mellanöstern i detta nummer).

Med hänsyn till Goans stora betydelse för hela Galileen synes det strategiskt dåligt att återlämna området. Därmed synes fortsatt FN-övervakning nödvändig för överskådlig framtid.

EU:s MILITÄRA KRISHANTERINGSLEDNING. Som framgår av bildtext sidan 3 så har till Chef EU:s militärkommitté = ÖB utsetts förre Kommandören för Finlands Försvarsmakt, generalen Gustav Hagglund, dvs från ett icke-NATO-land. Hans avsikt är att arbeta professionellt samt utar politiskt färgade rekommendationer till de politiska beslutsfattarna.

Hagglund anser att EU:s krishanteringsstyrka ska agera så självständigt som möjligt men samverka med NATO där så är lämpligt eller nödvändigt. Det sistnämnda gäller främst strategiska transporter samt logistik, varvid i första hand USA blir aktuellt. Dock anser han att man ska undvika konkurrens. Sålunda ansåg han att EU-ledd trupp i Makedonien "vore mycket korkat" eftersom NATO redan hanterade ledningen där med stöd av FN.

I Kosovo overtog våren 2001 norske generalöjtnanten Thorstein Skiaker för ett halvår befälet över den FN-sanktionerade NATO-ledda KFOR-styrkan med drygt 45 000 man från 39 länder inkl Ryssland. Skiakers företrädare var italienske generalöjtnanten Carlo Cabigiuso.

SCHWEIZISK VÄPNAD MEDVERKAN I FREDSBEVARANDE OPERATIONER. I Schweiz genomfördes 2001-06-10 en nationell folkomröstning om landet skall vara berett sända ut militära förband/enheter för att medverka i fredsbevarande operationer tillsammans med andra nationers styrkor. Frågeställningen inneslöt även ställningstagande till att delta i erforderlig internationell övningsverksamhet före skarp insats i förut nämnda operationsverksamhet. Valresultatet blev i storleksordningen 51 procent ja till deltagande, varvid synbarligen såväl FN, EU som NATO kan komma att beröras ur lednings- men kanske också logistiksynpunkt.

Regeringens förslag om att sända väpnad trupp utomlands är kontroversiell i Schweiz, där man månar kraftigt om landets neutralitet. Schweiz är ju ännu inte medlem i FN liksom ej heller i EU eller NATO. Den enda väpnade enhet, där schweiziska officerare och soldater hittills har kunnat tjänstgöra regelbundet under utländsk suveränitet men efter enskild rekrytering är påvens livvakt -- Schweizergardet i Vatikanstaten -- i Rom. Till detta kommer såsom oöväpnad utlännsstyrka schweiziska huvudsakligen officerskontingenten i neutrala övervakningskommissionen i Korea -- Neutral Nations Supervisory Commission (NNSC) -- i samverkan med motsvarande svenska enhet.

Som en slutlig men logisk konsekvens av ovanstående röslade Schweiz i en folkomröstning 2002-03-03 med 54,5 procents majoritet ja till medlemskap i Förenade Nationerna och kommer därmed i höst att bli dess 190:e medlemsstat. Landet anslöt sig dock 1920 till FN:s föregångare Nationernas Förbund (NF), vilket ju gick i graven med Andra världskrigets utbrott. En starkt bidragande orsak till FN-anslutning bedöms vara terrorkrigsutvecklingen efter 9 september i höstas, varefter nationella flygbolaget Swissair gick i konkurs.

INSATSFÖRBAND ARMÉN 01, IA 01 = svenska arméns bidrag till EU:s krishanteringsstyrka, vilken senare år 2003 skall ha nått upp till totalt 60 000 soldater förutom c:a 400 flygplan jämte 100-talet örlogsfartyg med förmåga till egen krishantering eller i samverkan med FN och/eller NATO. Sveriges marina bidrag benämnes IM 01 och flygvapnets motsvarighet Swafrap.

Svenska arméns ifrågavarande insatsförband sommaren 2001 utgjordes av Bataljon IA 01. Denna bestod av 922 man fördelade på 1 stab/understödskompani, 3 mekskyttekompanier samt 1 trosskompani. Bataljonen rekryterades efter regeringsbeslut, utrustades och utbildades på ett flertal platser med huvudansvar hos Chefen P18 på Gotland för att sin helhet kunna vara på plats i missionsområde inom 90 dagar.

Ett av mekskyttekompanierna utgör (sommaren 2001) Snabbinsatskompani IA 01. Detta organiseras och utbildas i sin helhet på Gotland före regeringsbeslut för att kunna vara i insatksområde redan inom 30 dagar. Kompaniet består av 155 soldater, inkl 15 yrkes-/reservofficerare, med 11 pansarbandvagnar fördelade på 1 stab/trosspluton, 3 mekskytteplutoner samt 1 pansarvärnsrobotpluton.

Krishanteringsstyrkan skall kunna lösa en mängd olika uppgifter som allt ifrån massevakuering av civila och humanitär hjälp vid t.ex. naturkatastrofer till fredsframvingande eller stridande uppgifter. Snabbinsatskompaniet skall kunna sättas in utanför egen ordinarie bataljon för att vid exempelvis krisstegring snabbt kunna förstärka annan redan utevarande fredsfrämjande bataljon, vilket skedde förra året i Kosovo och Madagaskar.

Nämnda snabbinsatskompani avsågs återgå Sverige i höstas utan avlösningskostnad, om läget verkligen kom att medge det.

KFOR = Kosovo Force, alljämt enligt Sakerhetsrådets Resolution 1244 (fr 1999) -- en FN-sanktionerad och NATO-ledd insatsstyrka -- skall medverka till att upprätthålla lag och ordning i Kosovo samt stödja återuppbyggnaden i området under samverkan med civila hjälpinsatser, CIMIC, bl.a. FN:s och EU:s regi.

Den sommaren 2001 insatta fjärde svenska Kosovobataljonen KS 04, under överstelöjtnant Sören Trygg, övertog för 6 mån områdesansvar efter KS 03, under överstelöjtnant Jan Larsson, i månadsskiftet april/maj.

NATOLEDDA ÖVNINGAR I ÖSTERSJÖREGIONEN. I början av juni förra året genomfördes Östersjön den stora militärövningen Ballops 2001. Verksamheten var planlagd och leddes av NATO men engagerade -- förutom flera medlemsnationer -- också andra länder, vilka deltar i Partnerskap för fred (PfP), såsom Sverige, Finland och Ryssland. 4000 man deltog.

Under perioden 1 - 15 mars 2002 deltar svenska stridskrafter -- ur alla försvarsgrenar -- i den NATO-ledda (SACLANT) PfP-övningen Strong Resolve 02 i Polen. Styrkemässigt är detta det hittills största svenska deltagandet i sådan övning. Sälunda ingår bortåt 1800 man uppdelade på bl.a: ur armén en mekaniserad bataljon (700 man, stridsfordon 90) från Östersund, ett mekaniserat kompani (stridsfordon 90) från Gotland; ur marinen en robotbåtdivision (3 robotbåtar), en ubåt samt minröjningsfartyg, en amfibiestyrka (300 kustjagare, 15 stridsbåt 90 jämte besättningar); ur flygvapnet spaningsflyg (6 Viggen jämte piloter och markservicepersonal). Övningen räknar totalt c:a 20 000 man men avser icke vara fredsbevarande utan är mer hårdhant fredsframvingande, varunder ockupanter skall kastas ut från en grannstat. Den svenska mekbataljonen insätts bl.a. för strid i bebyggelse. Den svenska amfibiestyrkan tilltransporteras från Göteborg upplastad på det amerikanska trupptransportfartyget USS Tortuga. Parallellt med denna mångnationella storövning genomförs i Nordnorge Strong Resolve 01, vilken är en ren NATO-övning grundad på NATO:s artikel 5 om ömsesidig militärhjälp vid krig, något som Sverige icke vill delta i.

KRIGSFÖRBRYTARJAKT. I slutskedet av februari 2002 genomförde kraftigt beväpnade SFOR-soldater en flera dagars massiv insats med starkt understöd av pansarfordon och helikoptrar mot bosniska byn Celebici -- nära Foca och 7 mil sydost om Sarajevo samt intill serbiska gränsen -- på jakt efter Karadzic, tidigare regeringschef i Republika Srpska (Bosnien-serbien). Enligt tyska Hamburger Abendblatt misslyckades SFOR att fånga förre serbiedaren, därför att en fransk officer pratade "bredvid munnen".

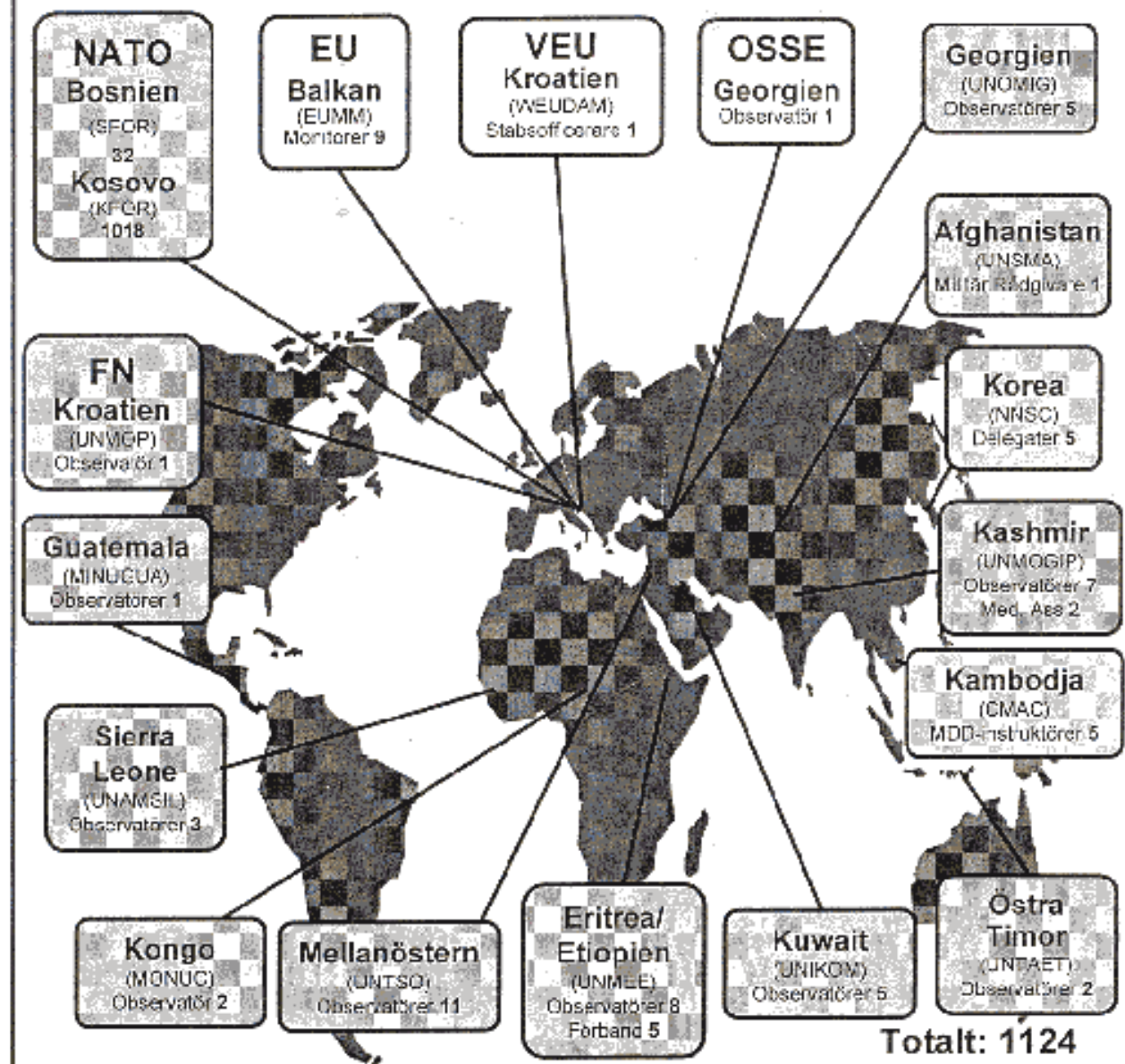
Tröts att ingripandet ej gav önskat resultat sade generalsekreteraren George Robertson i Bryssel att Nato planerade fler tillslag. Från ovannämnda operation kan man dock trösta sig med att ha funnit tre vapengömmor i byggnaden, där Karadzic ansågs befinna sig vid tiden för attack. Stora mängder kulsprutor, granater, minor samt pansarvärnsraketer beslagtogs.

Vid sidan om Jugoslaviens förre serbiske president, Slobodan Milosevic -- som häktades kuppattat våren 2001 och i helikopter skyndsamt fördes till Haag -- anklagas Radovan Karadzic samt dennes bosnien-serbiske överbefälhavare, general Ratko Mladic, på 15 åtalpunkter vara skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och andra krigsförbrytelser i Bosnien under perioden april 1992 - juli 1995. Till de mera kända brotten räknas här ansvaret för belägringen samt artilleribeskjutningen av Sarajevo och massakern i Srebrenica, där i sistnämnda fallet omkring 3000 människor avrättades "för att terrorisera och censureras den bosnienmuslimska samt bosnienkroatiska befolkningen".

(Forts. nästa sida) 7



Svenskt deltagande i fredsbevarande insatser 1 maj 2001



Ösignerad översiktskarta från informationssektionen SWEDINT
Bengt Hållkvist -- 050



Politik i MELLANÖSTERN

KRISEN I MELLANÖSTERN ANTAR ALLTMER
TECKEN PÅ FULLVÄRDIGT KRIG -- I VARJE
FALL BLODIGT TERRORKRIG. OMVÄRLDEN
STÄLLER NU OCKSÅ HÖGRE KRAV PÅ VA-
PENVILA OCH FÖRHANDLINGAR. SÅDANA
BORDE VARA FULLT MÖJLIGA DÅ PARTER-
NA JU VAR NÄRA ATT SKRIVA UNDER EN
FULLSTÄNDIG UPPGÖRELSE SÅ SENT SOM
HÖSTEN ÅR 2000 -- ELLER?

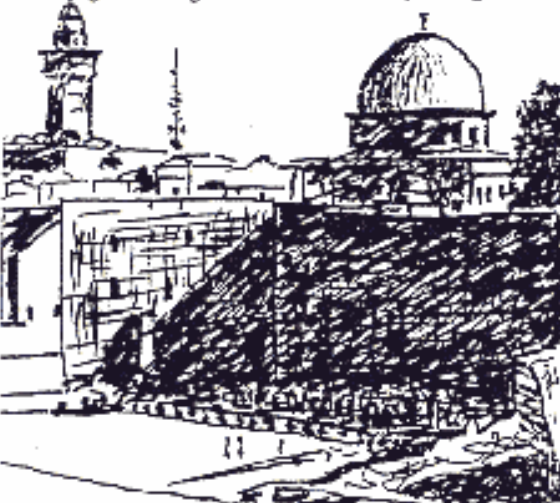
I förra numret (nr 2, årg 7) av Sandpappret kunde redovisas att avståndet till en slutuppgörelse i Mellanösterns fredsprocess sommaren/ tidiga hösten år 2000 var hårt in. Så inträffade det, som synbarligen ej fick ske. En israel -- eller juda, vilket alla de araber säger, som inte vill erkänna israeliska statens existens -- gick i slutet av september upp på Tempelberget, där såsom bekant Klipp- och Al-Aqsamoskéerna finns. Därmed expoderade Al-Aqsaintifadan.

Israelen var ju, vilket alla ökenvictorier torde veta, ingen mindre än Arik Sharon -- generalen som under Oktoberkriget 1973 genomförde övergången "Operation Gazelle", av Suezkanalen -- och som i början av 2001 blev Israels premiärminister. Sharon kan också sägas vara den genom åren mest hårdföre israeliska stridsledaren och tillsammans med Moshe Dayan arabernas mest fruktade motståndare.

Fram till början av februari 2001 arbetade avgående USA-presidenter Clinton intensivt på att försöka rädda fredsprocessen. Det fanns, som vi noterade i förra numret, endast två alternativ för motståndarparterna till misslyckandena i Camp David året 2000:

- vända tillbaka till förhandlingsbordet samt kompromissa från bägge hållen för att kunna uppnå ett permanent, slutgiltigt fredsfördrag eller
- förstärka sin förhandlingsposition genom att tillgripa våldsanvändning.

Är förstnämnda alternativet fortfarande ett relevant sådant? En grundförutsättning synes vara ömsesidig kompromissvilja. Sådan visade sig egentligen obefintlig redan i Camp David. Israels före premiärminister, Ehud Barak, gick där längre i eftergifter än vad någonsin tidigare någon israelisk ledare gjort. Sålunda var Barak villig till att i utbyte mot fred -- och därmed slut på den arabisk-israeliska konflikten -- skulle palestinierna få en egen stat genom israelisk utrymning från 95 procent av Västbanken jämte därutöver mindre gräns-



avträdelse av egentligt israeliskt territorium såsom kompensation för fortsättningsvis på banken bibehållna judiska bosättningar (140 st med bortåt 200 000 judiska bosättare) samt hela Gazaområdet palestinskt utan några kvarblivna judiska bosättningar. Barak föreslog även i sista skedet i Camp David att Jerusalem/Al Quo realiter skulle bli en huvudstad för två stater, Israel och Palestina, varvid de heliga platserna skulle ställas under FN:s kontroll. Viss begränsad familjeåterförening till Israel kunde Barakdelegationen också bejaka.

Vad blev palestiniernas svar? Där fanns ingen medgörlighet alls. Arafat fördrade tveklöst total palestinsk suveränitet över hela Al Shanif, Tempelberget, och medräknade därvid även judendomens heligaste plats, Klagomuren! (Forts. nästa sida)

israeliska juder hade ej tillräde till Klagomuren förrän efter erövringen under Sexdagarskriget 1967.

Enligt initierade är det många – framför allt väpnade och mer eller mindre extrema organisationer/rörelser – som hela tiden under Palestinakonflikten har motsatt sig en eventuell fredsöverenskommelse med Israel och överhuvudtaget ej vill erkänna dess rätt till existens. Palestina skall istället utgöra allt land i gamla mandatområdet väster om Jordanfloden och Döda havet – kanske mer. Observera att drygt 60 procent av Jordaniens befolkning är palestinier. Landets kung Abdullah sågs knappast vara förtjust i Yasser Arafat. Eventuellt kvarvarande judar skall ej tillerkännas några som helst medborgerliga rättigheter i planerad palestinska stat, d.v.s. en spegelbild av den tillvaro som palestinerna påstår sig själva vara tvingade att leva i nu.

Till ovan nämnda kamporganisationer hör den inhemska palestinska Hamasrörelsen liksom den ursprungligen egyptiskt initierade Islamiska Jihad men också den förnyat militanta Folkfronten för Palestinas befrielse, PLFP. Det är oftast ur dessa rörelser, som självnordbombarna de s.k. martyrama kommer eller stöd lämnas till de "oskyldiga, spontant stenkastande, unga palestinska pojkar", vilka ges rejäl medial uppmärksamhet, när det gagnar kampen. Det är att märka att spontaniteten aldrig drabbar palestinska flickor.

Litet vid sidan om men som allierad medkampande till nu nämnda styrkor står det vältränade samt välbeväpnade Hezbollah. Detta är en libanesisk syrien- och iranstödd shiamuslimsk kamporganisation, som ofta opererar i norra egentliga Israel – Galileen – samt i Golan men som på senare tid även har byggt upp hemliga stöddepoter i Gaza samt på Västbanken för att enligt sin bistå palestinierna i Al-Aqsaintifadan.

Synbarligen har Arafat svårt att tygla även en del väpnade underorganisationer ur de egna PLO-aden. Bland dessa kan noteras Al-Aqsabrigaderna, ungdomsmilisen Tamzin men sannolikt också livvaktstyrka 17.

Var den numera t starka och officiellt anbart lätt beväpnade palestinska polisen kommer in i bilden är i viss mån osäkert. Arafat försäkrar velvis att hans polismakt – främst ett antal stödsinciderter – lojalt följer hans direktiv samt säkerhetsöverenskommelsen med israelerna att "längsla terrorister" eller infiadakämpar. Det sagda har låtit övertygande ändå fram till det inledda nyåret 2002.

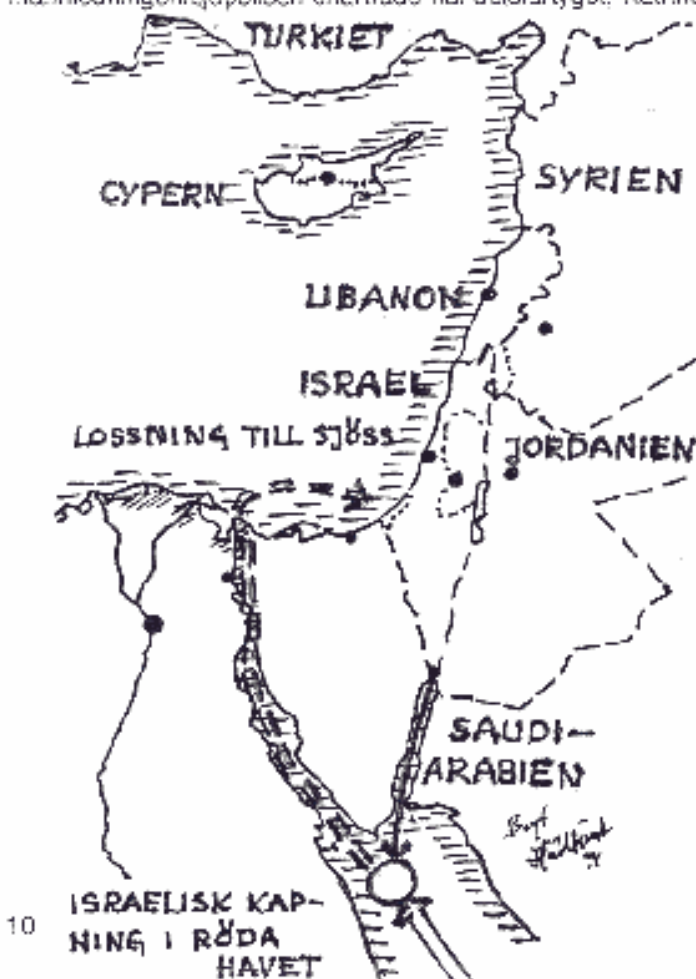
Natten den 3 januari genomförde en israelisk commandospecialstyrka, Shayetet 12, ett raidföretag ute på internationellt vatten i Röda havet – sannolikt strax söder om Sinaihalvön – och kapade det av palestinska marinledningen/sjöpolisens charterade handelsfartyget, Katrine A, som gick under Tongaflagg men i hemlighet utförde palestinsk krigsmaterieltransport. Den israeliska attacken genomfördes i skydd av mörker samt överraskande, när huvuddelen av 13-mannabesättningen låg och sov. Vapentransporten hade kommit till stånd genom förmedling och stöd av höga, marina experter ur Hezbollah men fördes nu fartyget under befäl av Omar Akawi ur palestinska sjöpolisens. Efter ankring tann den israeliska commandostyrkan ombord 83 stora cylindrar fyllda med ammunition samt vapen om tillsammans 50 ton, varibland ryskonstruerade Katjusha-raketer, granatkastare, pansarskott samt pansarvärmsrobotar, stridsvagnsminor, prickskyttegevär m.m. Serienummrn på krigsmaterielen hade skrapats bort för att dölja harkomsten.

Lastning hade ägt rum från småbåtar på öppen redd utanför den iranska kusten under ledning av Hajj Bassem, hög libanesisk marin Hezbollah-ledare.

Katrine A var avsedd passera Suezkanalen och därefter lämna de luftkuddeförsedda vapencylindrarna överbord utanför Gaza.

(Forts. sidan 23)

Israelsk commandostyrka från Eilat kapar 3 januari maskerat, palestinskt, vapentransportfartyg i Röda havet och destinerat till Gaza.



FN-

SPECIAL



I SVERIGE SYNES FÖRSVARSEKONOMIN ANVÄNDAS SÅSOM BUDGETREGULATOR OCH ANSES NÄMNDAS EKONOMI NÄSTAN HA ETT HUVUDBERÄTTIGANDE HÄRFÖR, DÄR OMVÄRLDENS KRAV ÄR AV MINDRE BETYDELSE. REDAKTÖREN

DYRT ATT VÄRNA FREDEN -- MEN ÄR VÄRD SITT PRIS

Svenska myndigheter har synbarligen ett märkligt sätt att värdera svenska soldaters internationella fredsfrämjande insatser. I våras fränförde 300 svenska SFOH-soldater strejkhot mot utlandstjänstgöring inför risken av sänkt utlandstraktaminte mot vad som tidigare förutskickats. Slutligen gick nämnda soldater sina krav tillgodsedda. Under vår egen FN-tjänstgöring för nu ganska många år sedan minns jag, att vi svenska kompanicheter i runda siffror hade ett par tusen kronor lägre månadsinkomst än våra danska och norska kolleger för samma jobb på Cypern eller i Libanon. Dessutom ålade mig skattemyndigheten här hemma att deklarera för drygt sex månader in bostad, om enbart ett sovrum -- som bekant i en gipsbarack -- där det ju ibland regnade in och som låg i ett militärlager, Camp Tre Kronor, vilket vi alla vet var helt omgivet av ett brett taggtrådshinder jämte -- utanför detta -- massor av minor, som egypterna gravt ner men ingen visste var. Jodå, jag överklagade och hade en del dokument samt bilder att hänvisa till -- men förgaves.

Ett annat sätt att hantera kostnader för att begränsa försvarsutgifter vore i stället att låta utrikesdepartementet betala alla även militära fredsfrämjande -- och ibland oväntade/oplanerade -- utlandsinsatser så snart som berörda enheter lämnar svensk mark (hamn, flygfält). Det är ju ändå UD, som har huvudansvaret för Sveriges utrikes angelägenheter. I Finland är det sålunda dess UD, vilket betalar fredsfrämjande operationer, varför hemlandsförsvaret är viktigast för försvarsdepartementet. Så borde det självfallet vara också här.

Låt övningar få kosta mer än planerat, om de är nödvändiga, ibland kan chefer vid utbildningskontroller notera brister i sina soldaters färdigheter. Då måste bristerna rättas till av ansvarig chef genom repetition av ifrågavarande övningsmoment och det innebär vanligen merkostnader. Men rätta samt tillräckliga kunskaper kan vara livsviktiga i fred som krig, beroende på vad de rör sig om. Med numera minskat antal värnpliktiga i grundutbildning är det dessutom förhållandevis stor andel av dessa, vilka påtar sig att delta utrikes i fredsfrämjande operationer i olika former och därmed -- som bekant -- nästan automatiskt utsätts för risken att hamna i dödsfara. Detta vet också varje utbildningsansvarig chef i vårt land men ingen känner till facit i förväg. Då är det viktigare med rejäla militära kunskaper för soldaterna än att berörda chefer absolut håller sig inom fastställda budgetramar för att undvika "svarta hål". Internationella insatser är ju av statsmakterna prioriterad verksamhet för Försvarsmakten.

Det största problemet vid fredsfrämjande operationer är att sådana ibland kan vara nog så nära riktiga krig. Då duger inte den velourutbildning, som numera börjat utbreda sig på svenska officersskolor. Det har ansetts framsynt -- kanske t.o.m. fint -- med akademisk utbildning för officerare. Jag tycker för egen del att sådan är bra -- men då utan överdrift i tid och omfattning. Krig är i väldigt stor utsträckning ett farligt hantverk och kommer att så förbli även i framtiden, när mycken infrastruktur -- inklusive datorer/ergiförsörjning -- förstörs. Erfarna förbandschefer har på senare tid förklarat att unga officerare numera har svårt att leda även enkla skjutövningar men ofta är hejare på datorer. En militär chef måste vara vad ordet säger -- och inget annat -- även i framtiden. Man behöver analysera, varför våra officerare var bra under Balkankonfliktens första år liksom vanligen tidigare fredsfrämjande operationer i andra regioner. Det skulle vara till nytta också för vårt eget lands försvar.

Initierade bedömare hävdar att även högre befäl kan ha svårt att leda större förband sedan krigs-



förbandsövningar upphörde. Brigader syns numera nästan enbart i datorer samt i spel på internationella stabsövningar. Därför är det viktigt att sådana större militära övningar, som genomfördes längs Blekinge-Kalmar-kusten tidigt på hösten 2000 och förra vårvintern i Övre Norrland samt Skåne får återkomma med jämna mellanrum.

Foto: Ur arkiv i Garnisonsmuseet i Linköping

Krig är i väldigt stor utsträckning ett farligt hantverk och kommer att så förbli även i framtiden, när mycken infrastruktur -- inklusive datorenergiforsörjning -- förstörs.

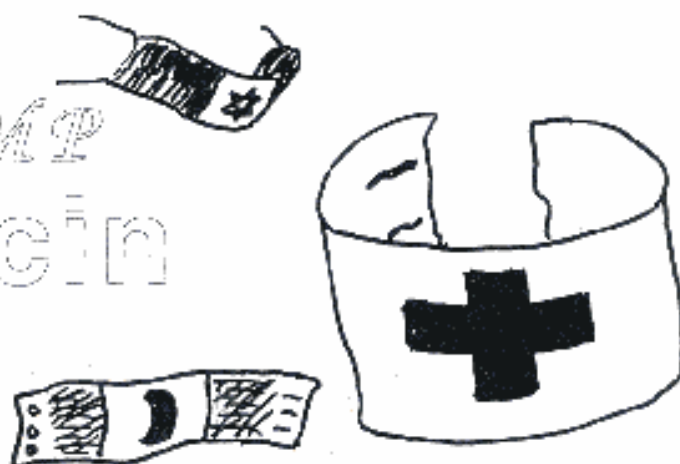
Som så ofta under senare år har försvarsministern m.fl. klaga på Försvarsmaktens hantering av sin ekonomi. Tyvärr har man nog inte alldeles fel. Försvarsminister von Sydow och Ekonomistyrningsverket anser att de ekonomiska problemen med stora underskott i den löpande verksamheten samt oanvända pengar i materielanslaget i första hand beror på dålig planering och dito ekonomiska kunskaper. Man frågar sig bl.a. varför det så ofta uppstår "svarta hål". Där tycker jag dock -- som framgår ovan -- att många budgethål har rimliga förklaringar/orsäker genom nödvändig repetition av viktiga övningar med tidigare bristfälliga resultat. Försvarsministern menar att officerare är militärt inriktade och därför måste ha stöd av jurister, personalchefer samt experter liksom civila företag och andra verksamheter. Förvisso, men samtidigt måste han beläna att det är inte vi själva, som avgör kraven på vad Försvarsmakten ska ha för potens. Denna är i stället helt beroende av krafter utanför vårt lands gränser i form av rimliga hotbilder samt våra åtaganden gentemot FN och EU att medverka i fredsfrämjande operationer etc. Sådana är ju inte alltid förutsägbara, varför en rejäl budgetreserv bör skapas här för så att inte normal löpande försvarsbudget blir lidande. Det bästa vore om UD fick hantera föreslagna reservkonto.

När nu sådant inte finns vill ÖB spara 700 miljoner kronor på materielanslaget för att täcka motsvarande underskott på förbandsverksamheten. Våren 2001 ville man bl.a. spara genom att reducera antalet JAS-plan med 40 stycken så att dessa i slutskedet skulle bli 160. Egentligen skulle vi inte ens behöva sishämnda antal. Däremot synes de inbesparade medlen från ÖB Hedersleds förslag behöva omfördelas till arméstridskrafterna för anskaffning åtminstone av fältartilleri så att vi kan mobilisera 6 fullvärdiga armébrigader på fastlandet i stället för 4. Ifall minskningen omfattar 80 plan samt kanske dubbla antalet piloter hade vi möjliggjort 8 brigader och sannolikt utökning av våra 5 ubåtar till 7 för att lå balans samt erforderlig styrka i alla våra stridskrafter. Finland avser än så länge vidmakthålla 22 armébrigader i sin krigsorganisation och till råga på allt nu förvärva 100 leopardstridsvagnar. Delta i ett land som är Nokiafräkt och mindre än vårt!

Riksdagen fattade i maj beslut om reduktion av antalet flygvapenflygförband från 5 till 4 av besparingskal och utan att ta ställning till placering av krigsflygskolan. Riksdagsbeslutet följde försvarsutskottets rekommendation och inte ÖB förslag, varför allt militärflyg förevinner från Uppsala. Äter ett inkompetent politiskt beslut, varigenom luftförsvaret över huvudstaden och östra Mellansverige jämte Gotland utsätts för farliga förseningar! Lv 8 i Norrtälje är ju dessutom nu nedlagt. Man får vara glad att F 17 Källinge/Ronneby får vara kvar på plats ifall Sverige i framtiden utsätts för strategiskt överfall från Ryssland eller deltar i fredsfrämjande operationer i Östersjöområdet, varunder nödvändig styrketillförsel till Sydsvenska från FN/EU/NATO tidigt och uthålligt måste kunna skyddas främst i anslutning till urlastringshamnar (sannolikt Karlshamn, Karlskrona, Kalmar, eventuellt flera). Observera terrorkrig är inte enda troliga framtida stridsmetod.

Det är viktigt att våra politiker ser allvarigt på försvarsfrågan dvs behovssituationen, då konfliktriskerna knappast minskat den senaste tiden utan snarare tvärtom. I USA har ju den nuvarande Bush-administrationen i flera avseenden kommit på kontrakt med såväl Kina som det allimer militärt styrda Ryssland men kanske också arabländerna om Mellanösterkrigen ej snart går de senares väg **Bengt Hållkvist -- 050**

FREDSKAMP Medicin



ÅTERIGEN HAR EN FARLIG FEBERSJUKDOM UTBRUTIT I ETT OMRÅDE, DÄR SVENSKA SOLDATER MEDVERKAR I EN FREDSFÖRÄNDRANDE OPERATION. INSATSBEREDSKAPEN FÖR RELEVANT SJUKVÅRD HÖJDES FÖRSOMMAREN 2001 SÅVÄL I MISSIONSMRÅDET SOM HÄR HEMMA. REDAKTÖREN

DÖDLIG BLÖDARFEBEREPIDEMI HOT I KOSOVO

Efter varningssrapport från svenska Kosovobataljonen till Försvarsmaktens högkvarter i början av sommaren 2001 informerade Högkvarteret infektionskliniken med högiseringsenhet vid Universitetssjukhuset (US) i Linköping att det dödliga ebolaliknande viruset Krim-Kongofeber grasserade i Kosovo. Man nämnde att epidemin då räknade 30-talet fall. Man befarade att också den svenska KFOR-bataljonen på c:a 900 man var hotad. Kravet från Högkvarteret var 48 timmars beredskap för att kunna ta emot ett sjukdomsfall, vilket klinikchefen – överläsare Per Fotlin – gav klartecken för. Nämnda tidskrav hade man redan tidigare. Isoleringssenheten på US är den enda i sitt slag i Skandinavien, som kan vårda patienter med blödarfeber.

BLÖDARFEBER

Sådana finns i olika former, är sällsynta i Europa och kan drabba såväl djur som människor. Alla varianter av virusjukdomen ger upphov till febertillstånd samt olika blödningar från kroppsöppningarna. Det finns normalt inget läkemedel att bekämpa aktuella virus med.

Den som smittas insjuknar redan efter några dagar, varvid till en början symtomen liknar influensa med feber, trötta, huvud- samt muskelvärk. Illamående och kräkningar är inte ovanliga liksom diarréer. Sedan förvärras tillståndet med tillkommande blödningar från kroppsöppningarna samt organpåverkan. Det värsta sjukdomstillståndet kan ta flera veckor att få bukt med. Under hela sjukdomsförloppet anses smittorisken ytterst omfattande.

KRIM-KONGOFEBERN

Det är denna variant av blödarfeber, som nu är aktuell i Kosovo och har fått sitt namn efter de geografiska platser, där den först identifierades såsom på Krim 1944 samt i Kongo 1956. Smittspridningen kan vanligtvis ske från människa till människa genom kroppskontakt i form av blod eller slem. Ett annat spridningsförfarande kan vara via fästingar, vilka kommer från djur. Någon säker statistik på dödlighet i denna feberform har ej kunnat presenteras, då den är så ovanlig. Vid de få tillfällen, som man har kunnat studera Krim-Kongofebren, har i intervallet 15-30 procent av de insjuknade avlidit.

Sjukdomen har sitt spridningsområde hittills främst i Afrika, Indien och på Krim men finns den även, som nu, i forna Jugoslavien men också i Ryssland samt Mellanöstern. Där i sistnämnda region aktualiserades, som bekant, under vår tid därnere en besläktad virusjukdom till Krim-Kongofebren i form av Rift Valley fever och den brodde oss ju en del psykiskt.

EBOLAFEBERN CONTRA RIFT VALLEY

Förstnämnda också besläktade blödarfeber har vi fått beskriven i ett tidigare nummer av Sandpappret (nr 1, årg 4) genom vår egen bataljonsläkare, Bo Niklasson, som ju senare – vad jag förstår – har blivit

en av de världsledande forskarna på området. Rift valley fördes också något på tal i samma artikel. Sistnämnda sjukdom ger, till skillnad från Ebola enligt Niklasson, blödarfeber med dödlig utgång hos människor endast i vissa fall. Däremot är den farlig för boskap och kan orsaka svält då år sjukdomen grasserar. Ebola är en betydligt ovanligare blödarfeber än Rift Valley. Namnet Ebola kommer efter en flod i Kongo-Kinshasa och uppmärksammas sjukdomen vid flera epidemier i centrala Östafrika -- speciellt Sudan och Kongo under 1990-talet. Senast (när detta skrivs senhösten 2001) registrerade epidemier i regionen utbröt i Uganda hösten 2000, då 425 personer drabbades och 50 procent avled. Det har dock t.o.m. hänt att dödligheten gått upp ända till 90 procent av fallen men har detta höga tal till mycket stor del ansetts bero på väsentligt lägre sjukvårdsstandard än vi är vana vid i västvärlden.

AKTUELL EPIDEMIHOTBILD OCH MOTÅTGÄRDER

Som läget ansågs vara i slutet av juni, enligt nedsända infektionsläkare från Smittskyddsinstitutet, så var risken minimal att någon svensk KFOR-soldat skulle smittas av Krim-Kongoviruset. Deis är svenska bataljonen ej grupperad i det område där ifrågakvarande sjukdomsfall konstaterades och eftersom man inte heller hade sjukvårdande arbetsuppgifter i berört område så hade man ingen fysisk kontakt med några sjukdomsfall. Dessutom använde svenska styrkan heltäckande klädsel.

Blödarfeber är egentligen ingen ny sjukdom i Kosovo. Årligen konstateras i storleksordningen fem till tio fall. Det som hände var att antalet drabbade redan hade ökat kraftigt till ett 30-tal fall. Risken var således stor att



fler insjuknade. Det var i denna situation, som ansvarig svensk militär höjde sin insatseredskap samt kontaktade US i Linköping. Att man tog allvarligt på saken framgår av att det någonstans i Sverige stod ett helt färdigrustat Herkulesplan klart att flyga ner till Kosovo om en svensk skulle insjukna.

Inuti planet fanns en specialambulans, som under en transport skulle skärma av den smittade helt från omgivningen.

Bengt Hällkvist -- 050

Stabsredaktörens spalt



INSPIRATION INGET SOM KOMMER PÅ BESTÄLLNING

Sitter här och gnider mina händer. En tom dataskärm hånlar mej rakt i ansiktet. Det har den gjort i nästan en kvart nu.

Det är sista onsdagen i mars. Om tre dagar är det sista lördagen i mars. Eller den lördag som Sandpapprets redaktör Bengt Hällkvist i sitt traditionella redaktionsbrev angett som sista manusdag för nästa nummer.

Tar en paus i det fruktlösa handgrindandet. Går ut på balkongen och tar en cigarett i stället. Kanske är det precis vad som krävs för att inspirationen ska rinna till. Kommer tillbaka till PC:n en cigarett och lite vårsols-
14 pande senare. På den tidigare tomma dataskärmen finns nu 87 ord att läsa. Alltid en början...

I morgon ska jag iväg på en tjänsteresa, så det här är faktiskt min sista chans att komma med något bidrag till nästa utgåva av Sandpappret. Ska jag verkligen "baila ut" totalt och svika vännen Bengt för första första gången? Det ser inte bättre ut. Inspirationen influerar sej blott alltför sällan på beställning. Inte goda idéer och bra uppslag heller.

Lite desperat kollar jag vad jag skrev om törre gången. Visst ja -- det var den där pessimistiska betraktelsen över situationen i den sändiga oroshård som går under samlingsnamnet Mellanöstern. Jag uttryckte mina tvivel över att någon av dem som ingick i den ärorika Svenska FN-bataljonen 72 M någonsin skulle få uppleva en varaktig fred i Mellanöstern.

Många har försökt efter oss som var med då och den sista aprilsondagen 1979 på ett stycke "svensk" mark i den väldiga Sinaiöknen fick uppleva vad vi alla hoppades var början till Den Varaktiga Freden. Folklige, statschefer och andra höga polentater. Ingen har hittills lyckats. Kommer någon någonsin att göra det?

I dagens nummer av Expressen står att läsa om Israels massiva motattack mot flera mål i Ramallah och Gaza med anledning av de senaste dagarnas palestinska självmordsattack mot israeliska mål. Israeliska attackhelikoptrar bombar baser tillhöriga Styrka 17, Yassir Arafats personliga livvakt. Hur ska fred någonsin kunna bli annat än ett tillfälligt tillstånd i länder där invånarna ingenting tycks ha gemensamt annat än motsättningar och konflikter. Oddsen för att skraba fram en miljonvinst på en trisslott måste vara många gånger högre.

På dagen 22 år sen

Men låt mej ta upp något trevligare till sist. Någon som minns vad som hände just denna dag, den 26 mars, för 22 år sedan? Utan att i likhet med undertecknad konsultera "uppslagsverket" Sandpappret i inbunden version

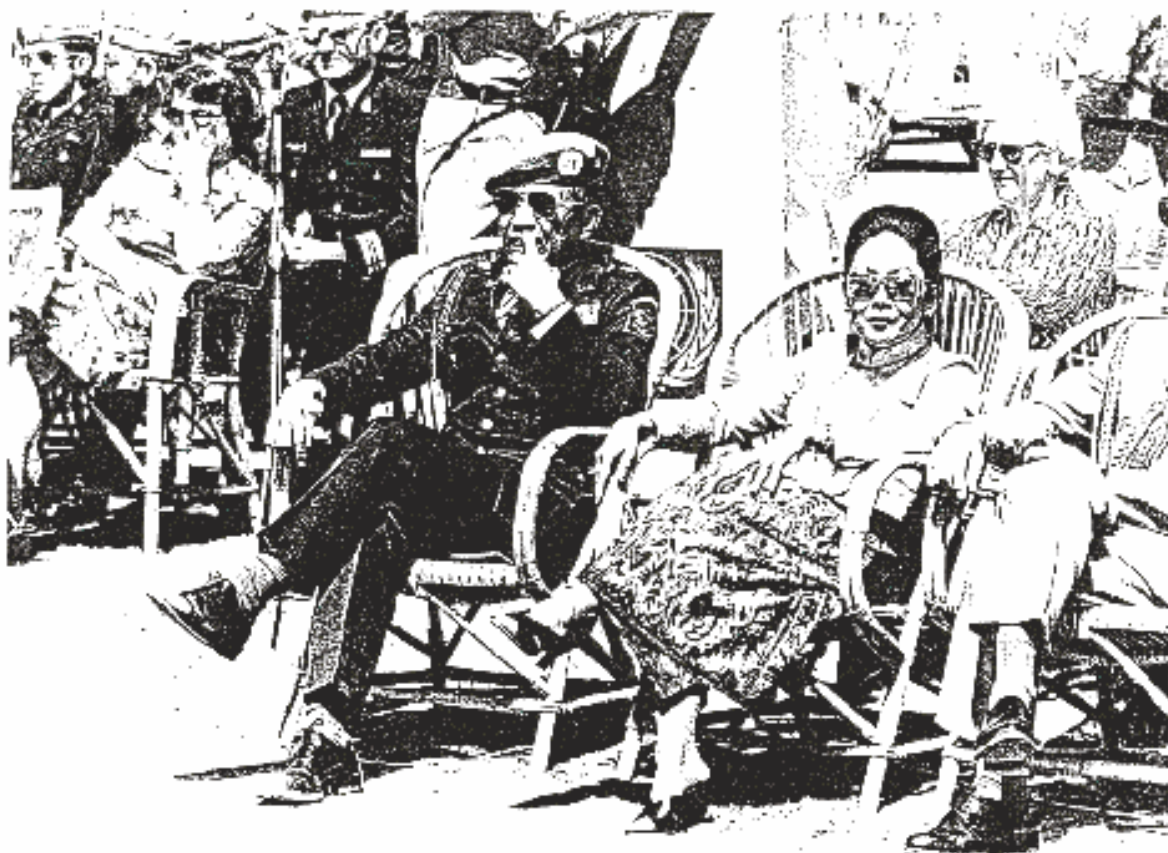


Foto: Sleg Forsberg

Den 26 mars 1979 -- en stor dag för oss alla. Förhoppningsvis också för Force Commander Pais Abin med hustru.

Den 26 mars 1979, för övrigt också en onsdag. Precis som idag. Så en sker över goda och onda från en klarblå Sinai-himmel, de senaste dagarnas hårda vind hade mojnät nästan helt och det var så där lagom varmt och skönt. Ingen gång tidigare under 72 M-eran hade så många stjärnprydda gentlemän -- med eller utan bättre hälften -- skådats på Camp Tre Kronor som denna dag. Bland inbjudna gäster fanns nämligen två generaler, sju överstar, 11 överstelöjtnanter samt majorer och neråt i graderna i en närmast oäkne-

lig skara. På plats fanns också några civila honorationer, bland vilka Sveriges dåvarande Kairo-ambassadör, Axel Edelfstam, stod högst i rang.

Bataljonsorkester, spelade, taltartisterna uppträdde, Force Commander Hais Abin höll tal, våra fyrbenta vänner i hundgruppen med tvåbenta ledare visade prov på sin förmåga. Med mera, med mera. Och alla – ja, nästan då! – svarade vi tillsammans för en uppvisning i militär organisations- och precisionsförmåga, som fortfarande måste glädja repetitören och programansvarige Björn Lundholm när han sitter där uppe i sin himmel, lyssnar på Benny Goodman och minner sig tillbaka.

Nu lär det väl ha gått upp ett Lijeholmens, eller hur? Det var den dag då vi alla medaljerades för vår insats i fredens tjänst.

Det var en stor dag.

Kåbe Lidén -- 037

"AL-LIMERICK:ar"

Läser Du en -- läser Du flera



Nedan återkommer vi med Österns form av limericken. Ryktet förmäler att den sistnämnda versformen ursprungligen härrör från Irland. Al-Limerick tror vi oss dock kunna konstatera ha sitt upphov i Mellanöstern, eller? I detta nummer avslöjas dessutom att ökenkommendanten hatt sin fjäderpenna med i bearbetningen. Redaktören

En drinksakarrobot i Ein Us
belönas med ett uppfinnarpris.
Jury'n gör då försök
att ta sig en stor krök
och får SAE-30 med is

Det finns en judinna i Younger
som jämt står i duschen och sjunger.
Då bär granar dit fat
ja, med massor av mat.
De tror att hon ylar av hunger

Vid en sophög i oasen Khaen
sa en lös som var lysten, men vän.
Jag nu virke vill ha,
som är kvistfritt och bra
men sådant finns väl bara på män

En fröskild judinna från Ben Haar
sa: Min make så otrogen var
att det saknade gräs.
Ja, jag vet inte ens
om han då till mina barn är far

Bengt Hällkvist -- 050

Värt att veta från MÖ...



ISRAELISK HUMORLIST

Pressuppgifter påstår att följande historia är sann och avhandlar vem som först befolkade Heliga landet och därmed få anses ha rätten till det. Redaktören

Vid ett av många sammanträden under höstsejournen år 2000 i FN:s generalförsamling avhandlades en av de otaliga Mellanösternskriserna, varvid Israels representant fick ordet.

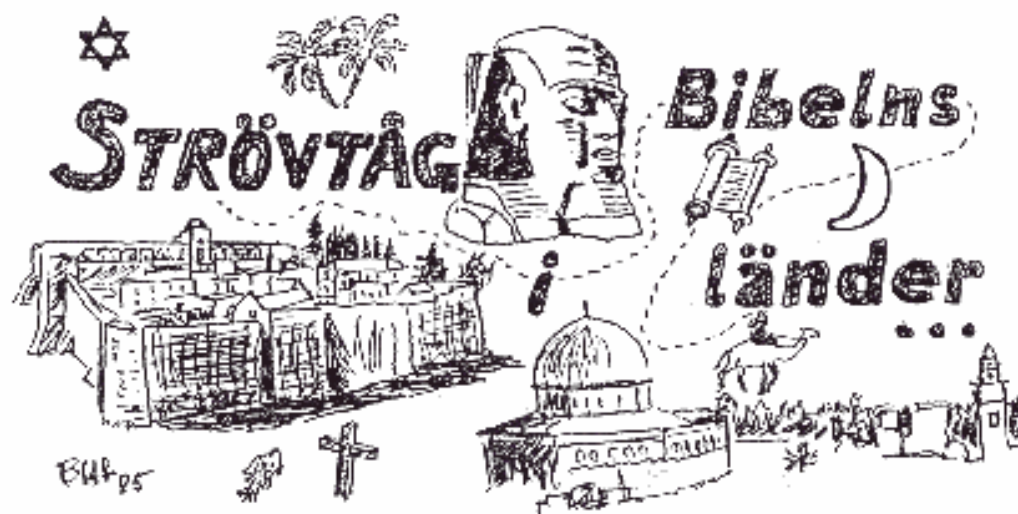
"Mina damer och herrar! Innan jag börjar mitt anförande vill jag gärna berätta en gammal historia för Er.
-- När Moses förde judarna ur Egypten, måste han korsat öknar och stäpper och ännu fler öknar. Hans folk blev törstigt och behövde vatten. Moses slog med sin stav mot en bergssida och då flödade det kristallklart, kallt och rent vatten ur berget och bildade en liten damm. Folket jublade och drack sig otörstigt.

Moses ville sedan tvätta hela sin kropp, så han gick över till dammens andra sida, tog av sina kläder och dök ner i det svala vattnet. När han kom upp märkte han att alla hans kläder hade stulits. Och, säger den israeliske diplomaten, jag har anledning att tro att det var palestinier som stal hans plagg!"

Den palestinske representanten hoppade då upp från sin plats och skrek: "Detta är en förolämpning -- det är allmänt känt att det inte fanns några palestinier där vid den tiden..."

16

Den israeliske representanten: "Rätt... och med detta i minnet, låt mig nu börja mitt tal..."



+++++
 MED VÅR BATALJONSPASTORS HJÄLP LEDSAGAS VI HÄR ÄNYO I DÅ- OCH NUTID I
 DET STÄNDIGT OROLIGA MELLANÖSTERN. MEN HAN LÄR OSS OCKSÅ ATT HITTA
 PÄRLORNA. VI FÅR HOPPAS ATT DE FÅR VARA KVAR...
 REDAKTÖREN

Fortsatt Syrienresa

Den här gången skall vi göra en resa ut över landsbygden i Syrien. Vi reser norrut ungefär 60 kilometer. Här ligger **Qalamunbergen**. Dessa berg är helt annorlunda än vad man sett förut. De är fyllda med mängder av grottor. Översitt ser man hålen in i bergen.

Här bland dessa bergsmassiv finner jag en gammal syrisk by vid namn **Maalula**. Den här byn liknar ingen annan, som jag har sett. De flesta husen ser ut att hänga ut på bergsväggarna. Här är gatorna trånga trappor och trappor och trappor och trappor igen. Husen är målade i gult, blått samt malvalblått. Byns invånare lever i god grannsämla fastän det finns både moskéer, kyrkor och kloster. Den första religiösa byggnaden är en moské, vilken är sparsamt inredd.

När man kommer längre in i byn påträffar man en gammal kyrka. Den är "insprängd" i en grotta så att halva kyrkan "hänger" på bergväggen och andra halvan fortsätter inne i berget. Därinne är det ganska mörkt men efter ett tag vänjer sig ögonen vid det svaga ljuset. Här finns många ikoner av heliga män och kvinnor. Bl.a. bilder av, som sägs, soldaterna Sergius och Bacchus, vilka vägrade överge den kristna tron och blev martyrer på 200-talet.

Det är en märklig upplevelse att gå omkring här. En man tipsar om att det finns en väg genom berget. Alldeles riktigt. En jättespricka i berget – kanske 3-5 meter bred men med upp till 30 meter höga bergsväggar vid vardera sidan – den påminner taktiskt en hel del om entrén till staden Petra i Jordanien. Efter ca en kilometers vandring öppnar sig naturen och framför ligger en fin oas och en präktig restaurang.

Men det finns också annat att intressera sig för. Uppe på krönet ligger en liten kyrka och klostret **S:t Tekla**. Enligt traditionen skall Pauli lärjunge Tekla ha flytt hit p.g.a. sin tro samt äggar begravd i kyrkan. Snart kommer en prästkollega fram, fader Ambrosius. Han ser märkligt nog ut som en svensk präst med samma "mun-dering". När vi hörjar samtala – han talar utmärkt engelska – berättar han att det var till de här bergen, som de första kristna flydde efter Jerusalems förfärliga år 70 e. Kr.

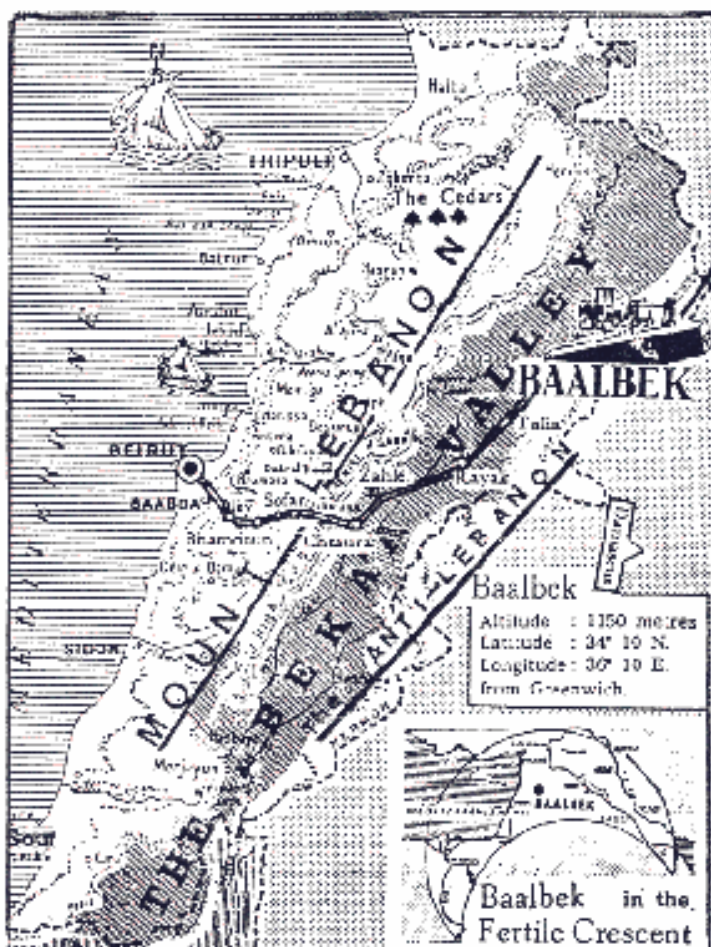
Det som är särskilt märkligt med denna by och denna präst är att här talar man arameiska. Det språk som Jesus talade. Man har inte något arameiskt skriftspråk utan språket går från släkte till släkte. Tyvärr börjar det blandas upp med andra dialekter – men eftersom detta är en bergsby är den ganska isolerad. Innan jag lämnar Maalula talar fader Ambrosius in bönen. Fader vår på arameiska, kanske med just de ord, som vår Frälsare använde. En ljurranter att ha kvar. Jag vill livligt rekommendera ett besök i Maalula. Det glömmar jag aldrig.

Libanon

När Yassir Arafat byggde upp sin guerillaarmé försökte han först få fötterna i Jordanien men blev utdriven av kung Hussein. Han kom till Syrien men var även här ovälkommen och hamnade så i Libanon 197x. Därvid startade snart inbördeskriget i Libanon.

Vid ett tillfälle, när jag besökte Israel, meddelade sålunda BBC att stridsvagnar och raketer transporterades från Syrien in till Bekaa-dalen i Libanon. BBC talade också om att israelerna förde fram tanks och militärmateriel upp på högplatån i norra Golan. Israelerna förnekade detta i radion. Eftersom jag då belann mig i Tiberias märkte jag att det varje natt kom tunga lastbilskonvojer lastade med stridsvagnar på väg norrut. Hur många är omöjligt att säga – men det var många.

(Forts. nästa sida)



Kartbild – av okänd upptäcktsman – genom Ingvar Holmquist

utsmåskningar utthuggna i stenblocken och valv i pelarhallarna. Märkligt nog har många klarat av de jordbävningar, som drabbat trakten. Här finns också sex pelare kvar av Jupitertemplet. Dessa visar vilken fantastisk ingenjörskonst, som fanns denna tid.

Naturligtvis har Libanons regering – liksom Egyptens med sina minnen – gjort Baalbek till turistmål med ljusspel och musik. Tyvärr har inbördeskriget raserat det mesta. Nu finns inga ljus- och ljudspel kvar – bara skadade ledningar samt trasiga lampor. Man får dock hoppas att det på nytt skall handa något bland ruinerna.

Men för att gå tillbaka i historien. Det var från Libanon/Fenicien som kung Salomo hämtade cedrar för att bygga "Salomos tempel" – det första templet i Jerusalem omkr 1000 år f.Kr. Skogarna skövades och kanske hämtade de sig aldrig riktigt efter detta. När man läser historiken om Baalbek hinner man. Den är helt otrolig.

■ Det var här i närheten, i byn Zebdani, som **Adam** levde och dog

■ Här finns också minnesmärke över **Kain** och hans bror **Seth**.

■ Nära Baalbek finns en liten by, Krak Nooh, med en stor sarkofag 30 meter lång och 5 meter bred till minne av **Fader Noah**.

■ Noahs sons, **Ham**, grav finns också här.

■ Här finns även minnesplatser för **Nimrod** (som omnämns i 1 Mos 10:8 f) en stor jägare och den förste som byggde ett rike på jorden.

■ Det berättas att här i trakten byggde **Salomo** en fin byggnad för **drottningen av Saba**. Hon fick den som bröllops- eller morgongåva av Salomo.

Ja, berättelserna om vad som hänt och finns i Baalbek har nästan inga gränser. Jag hoppas att det skall bli så fredligt i de här bygderna att Baalbeks turistvisningar på nytt kan tas upp. Det är en sådan sagoisk ort, med sådana väldiga byggnadsverk att man står förstummad. Här finns också världens största byggnadsblock – i sten – 21 meter lång, 4 meter bred och nästan 5 meter hög. Vikt: ca 1500 ton.

Det är bara att säga: **Gör ett besök i Baalbek**

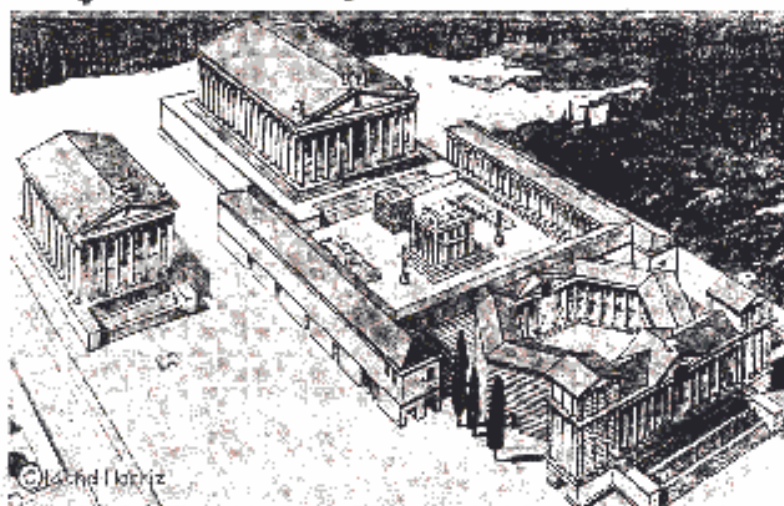
(Forts. nästa sida)

DU FÅR GÄRNA ANNONSERA

**BACCUS-
TEMPLET**

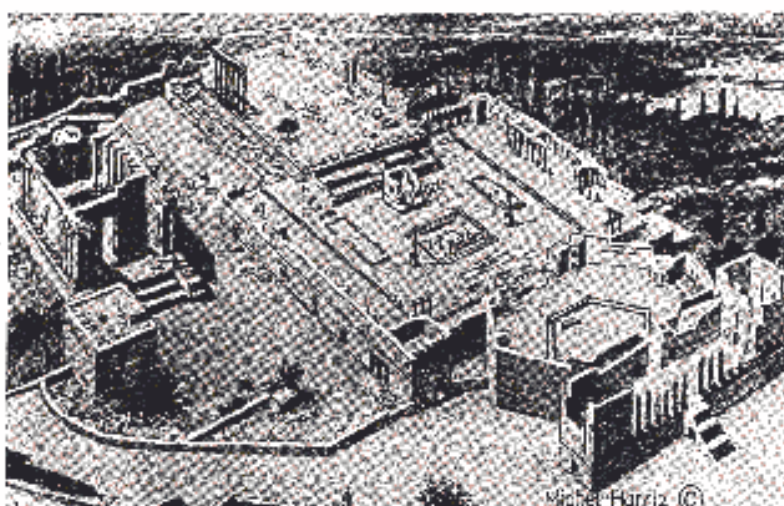


**JUPITER-
TEMPLET**



**LÄNGD FRÅN
← TEMPLET
TILL
TRAPPAN
MINST
200 METER**

300 - TALET



NUTID

Collage: Ingvar Holmquist efter
bilder av Michel Harris

VENUS-TEMPLET I BILDENS UTKANT

Ingvar Holmquist -- 033

Angola-nytt

Unita- och motståndsledaren i Angola Jonas Savimbi stupade under strid med angolanska regeringsstrupper i landets östra delar 22 februari 2002. Vår ökenkamrat Krister Lindholm har ju tidigare till del redovisat ifrågasättande 26-åriga konflikt. Savimbis ställföreträdare, Antonio Dembo, sägs för tillfället ha övertagit ledningen för Unita-rörelsen och motståndskampen. Dembo har svurit att fortsätta guerillakriget men sägs sakna den karismatiska Savimbis naturliga ledarförmåga, varför en hård maktkamp inom Unita förväntas av många, vilken skulle kunna försvåra fredsanssträngningar från utomstående.

FN:s generalsekreterare Kofi Annan, har förenat sig med kören av utländska fredsroster och uppmanat parterna att på allvar söka sluta fred. "En ny situation har uppstått, och det är viktigt att alla i Angola utnyttjar detta för att föra fredsprocessen framåt", sade Annans talesman.

En f.d. rådgivare och medkämpe till Savimbi under bortåt 20 års strid, Jaka Jamba, är numera vice talman i Angolas parlament och försöker nu åstadkomma försoning. Må han lyckas. **Bengt Hällkvist -- 050** 19

Vad bjuder Främre Orienten?



NEDAN ÅTERGES EN LIBANESISK MATSEDEL SOM PASSAR DEN FÖRESTÅENDE VÅREN SAMTIDIGT SOM VI FÅR OSS NÅGOT TILL LIVS FRÅN VÅR EGEN MISSION AREA, OM VI ÄR GENERÖSA OCH RÅKNAR IN HELA MELLANÖSTERN HÖRANDES DIT. REDAKTÖREN

LIBANESISK VÅRBUFFÉ

OSTBOLLAR (Till drinken eller på buffébordet)

- 300 g chèvreost
- 200 g fetaost
- 1/2 tsk mald spiskummin
- 1/4 tsk cayennepeppar
- 3 msk finhackade mynta
- 4 msk olivolja

Beredning: Knåda, samman ostarna med kummin och cayennepeppar i en skål. I ag msk-stora klickar och forma till bollar. Rulla bollarna i myntan. Förvara i kyl så att bollarna blir fasta. För serveringen: Lagg upp på tallrik och droppa olivolja över.

LIBANESISKA MUSSLOH I TOMATSÅS

- 1 vitlöksklyfta
- 1 liten rödlök
- 2 1/2 dl vitt vin
- 1 kg musslor
- 4 tomater
- 2 msk färskpressad citronsaft
- 1 msk smör
- 1 msk finhackad koriander

Beredning: Skala och krossa vitlöken, skala och skiva löken tunt. Lagg vitlök, lök och vin i en djup kastrull. Koka upp och låt puttra i 2 min samt lagg ner musslorna. Låt koka upp igen, sänk värmen och låt puttra under lock i ca 5 min. Säng bort alla musslor som ej öppnat sig och håll de andra varma på ett uppläggningsfat. Skälla och skala tomaterna, kama ur och hacka. Lagg ner tomathacket i vinet. Rör om ordentligt, låt koka upp och sänk sedan värmen lite. Rör ner citronsaft, smör och den hackade koriandern. Håll såsen över musslorna och servera.

20 Matrecept efter: Mia Béné Åkergren

HUMMUS (Smakrik kikärtssöra, god till sallad, bröd m.m.)

- 1 burk kikärtor à 500g
- 2 krossade vitlöksklyftor
- 2 msk olivolja
- 1 msk solrosolja
- 3 msk färskpressad citronsaft
- salt och nymald peppar
- 1/2 tsk cayennepeppar
- 1/4 tsk mald chili
- ev 1/2 tsk spiskummin
- 2 tsk hackad persilja

Beredning: Skölj kikärtorna och låt dem rinna av. Hacka samman kikärtor, vitlök och olivolja till fin puré, garna i matberedare. Tillsätt solrosolja, citronsaft, kryddor och persilja. Hacka samman. Spac eventuellt med lite vatten för tunnare konsistens. Förvara svalt fram till serveringen.

LIBANESISK COLESLAW (Er coleslaw som vinner på att serveras så frasch som möjligt)

- 2 vitlöksklyftor
- 1 tsk salt
- 1 1/4 dl färskpressad citronsaft
- 1 1/4 dl olivolja
- 1 litet vitkålshuvud, ca 400g
- 3 msk grovrivna mynta
- 3 msk kumminfrön

Beredning: Krossa vitlök och salt i mortel. Arbeta in citronsaften. Håll över i en stor skål och vispa ner oljan droppvis. Ansa vitkålen och riv den grovt. Blanda ner och rivna tillsammans med mynta och kummin.

MÅLTIDSDRYCK: Förstagsvis det turkiska, vita, halv-torra och medelfylliga vinet. Beyaz 2881, om vi nu skall vara konsekventa och hålla oss till en muslimsk sort.

Sammanställt av: Bengt Hällkvist -- 050

SKRIVET I SANDEN

BH/44

SOM FRAMGÅR TIDIGARE AV MEDLEMSNYTT SÅ ÅR VÅR ÖKENBRODER LARS JOSEFSON ENGAGERAD I ARBETET PÅ ATT BYGGA UPP VÅRA BALTISKA BRODERLÄNDERS FÖRSVARSFÖRMÅGA OCH SATT -- NÄR NEDANSTÅENDE MAILBREV SKREVS FÖR DRYGT ETT ÅR SEDAN -- I RIGA VÅREN 2001. DET ÄR ETT INTRESSANT TIDSDOKUMENT FÖR HUR MAN KUNDE SE PÅ BALTFÖRSVARETS BEHOV ETT HALVÅR INNAN MÅNGA MILITÄRA DATORNÖRDAR FICK TERRORHYSTERI. REDAKTÖREN

FÖRSVARET STÖDJER DE BALTISKA STATERNA

Det säkerhetspolitiska läget har förändrats avsevärt det senaste decenniet. Tidigare var det NATO mot WP och ett relativt starkt svenskt försvar som gällde. Nu har WP ersatts av en stor mängd självständiga nationer, däribland Estland, Lettland och Litauen. Samtidigt utvidgas NATO och EU.

Det svenska försvaret har de senaste åren utsatts för mycket stora reduktioner. En hel del av den materiel vi inte längre har råd att bruka, går nu till Baltikum. Det är bl.a.:

- 10 skyttebataljoner organisation 77,
- 8 ingenjörkompanier,
- 3 brigadstabskompanier.

I totalt överfördes dessutom 2 luftvärnsbataljoner (sig 760).

Förbanden är i princip kompletta. Saknas gör främst A-platsfordon. Även ammunition och sprängmedel går med. Observera att all denna materiel hade uppgifter i vårt försvar så sent som år 2000!

Förutom ovanstående överförs även "massor" med mängdmateriel (hinkar, skidor, spadar etc). Bara Estland har hittills över 200 "fyllda" långträdare. Då ingår inte något förband ovan!

Vi nöjer oss inte med detta! Projektering av förband, rådgivningsverksamhet samt utbildningstöd sker också. Avsikten är att vår support skall pågå intill förbanden är frigs användbara i respektive land (eller användbara som våra politiker ändrade det till).

Därför rekryteras nu cirka 40 svenska yrkesofficerare som skall svara för befälsutbildningen. En härlig utmaning!

Försvarsministern har nyligen varit i Lettland och under ceremoniella former lämnat över förbanden. För några veckor sedan "drog" befälsutbildningen därstädes igång. I augusti 2001 startar utbildningen i Litauen och i november i Estland.

Det är rimligt så, att Sverige är den största bidragsgivaren, militärt sett, till dessa länder. Vårt stöd torde bl.a. innebära att de baltiska staterna tidigare kommer med i NATO. Medlemskap där samt i EU är deras prioriterade utrikespolitiska mål!

NATO har främst två krav för medlemskap. Minst 2 procent av bruttonationalprodukten skall anslås till försvaret samt att staten skall ha viss egen försvarsförmåga.

Vår politiska ledning uttrycker sig så här: "Sverige lägger sig inte i val av utrikespolitisk linje i de baltiska staterna men stödjer dem, efter möjligheter, att nå vald lösning."

Naturligtvis borde det också ligga i vårt intresse att dessa grannar kan försvara sitt land och därvid kunna fördröja en stark angripare. På detta sätt skulle vi, om det återigen blir proligt i östra Europa, få viss förvarning. Vilket vi så väl kommer att behöva!

(Forts. nästa sida)



Alla har inte full förståelse för vår satsning. Från ryskt håll har frågan väckts, varför vi gör detta då "de baltiska staterna ju inte har någon fiende, eller hur?"

Jag skall inte här gå in i de politiska spörsmålen utan bara konstatera, att några av oss ykesofficerare får vara med om fortsatt militär uppbyggnad. Annars är det mest s.k. omstrukturering på karnmaplan. Ännu har jag inte kunnat rekrytera någon kamrat ur de gamla 72 M-leden, även om jag hade f.d. ställföreträdande skyttekompanichefen Urban Eskelund "på gång".

Gladjen och tacksamheten över slöcet går inte all ta miste på. Visst har våra baltiska kamrater det inte lätt! Bl.a. måste man börja från "noll", när officersskåren byggs upp. 1-dag består den av "hemvärnschefer", som slod på barnkasserna i början på 90-talet och av unga och berfarna 20-30-åringar. Men även de lär bli fyllda av ertarenhet och kunskap vad det ligger!

Lars Josefson - 004

Vice styrelseordförande tillika arméprojektledare BALTIKUM

De baltiska folken är sinsemellan olika och ej alltid överens men samtränningen av Baltbat parallellt med uppbyggnaden av baltlänarnas nationella försvar stärker också gemensamt uppträdande. Red

~~~~~  
(Forts. från sida 4: Från **STYRELSEN** )

#### ANGÅENDE BATALJONSTRÄFF VÅREN 2002

Bestämmelser för föreläsnings bataljonsträff i Skövde 25-26/5, den vår som nu skymtar, biogas detta nummer av Sandpappret genom kassören Per Hallgrens försorg.

**Bengt Hållkvist -- 050**

**ADRESSÄNDRING.** Ny adress har anmälts enligt följande

006 Bo Thorsell  
Falkmansgatan 33 2v  
217 62 MALMÖ

040 - 92 98 58

**Redaktören**

#### REDAKTIONELLT I

Som redaktör för Sandpappret vill jag härmed be om ursäkt för att det ej utkom några två nummer av vår tidning under förra året. Detta nummer skall därför betraktas som helårsnummer (nr 1-2, årg 8) för 2001 och i efterhand färdigredigerad/omarbetad. Såsom synes har jag -- av diverse skäl -- blivit nästan ensamskribent av detta nummer och det har varit mycket jobbigt.

Till detta kommer att min hustru januari - oktober varit sjukskriven och denna tid tagit stark smärstillande medicin, som tvingat mig att vara hennes chaufför 3-4 dagar i veckan eftersom vi bor 1,5 mil utanför stan. Själv måste jag fys-träna flera dagar i veckor ca 1,5 tim/gång efter att jag fick kraftiga discbrock- och prostatabesvär för några år sedan. Samtidigt har vi en trädgård, som jag inte hell kan smita ifrån. Vidare har jag från augusti förra året läst 5 poäng allmän folkrätt (utöver tidigare 10 poäng FN-kunskap), 15 poäng socialantropologi (om etniska minoriteter, nationalism och globala kriget dvs terrorkrig inkl Al-Qaeda mm) som i maj ska avslutas till 20 poäng. Detta gör jag eftersom jag till del betalas av tidningar för debattartiklar (ej detsamma som insändare), vilka tillsammans med en del föreläsningar (folkrätt, säkerhetspolitik och militärhistoria) jag håller drygt ut min ytterst måttliga pension samtidigt som jag vill slåss för vårt försvar. En del av detta kunde jag kanske kunnat klara av tidigare men har jag faktiskt förr prioriterat arbetet med Sandpappret (varje nummer tar ca 4 veckor att utarbeta). Utöver allt detta har även jag släkt-familjarelationer att ta tillvara.

Därför vore jag tacksam för mer skrivet material i fortsättningen, om Ni vill att jag skall fortsätta. Det räcker med Arik Sharon i Israel som bromskloss. Utöver denna utgåva planerar jag snart ett kortat extranummer med 10-22 deldagar m.m. att bl.a. provsända som e-post jämte ordinarie postgång. **Bengt Hållkvist -- 050**

## REDAKTIONELLT II

Om Du såsom läsare vill skicka in synpunkter på föreningsangelägenheter eller berätta något från i första hand Mellanöstern eller från något annat med FN-anknytning (motsv), så är Du välkommen med en insändare om helst inte över 1-2 maskin/skrivna sida -- inkl ev bild, varvid i senare fallet måste beaktas ljus, skärpa (för att möjliggöra också papperstidning -- jag kan själv ej göra färgbilder till sådan tidning) och framför allt uppgift på upphovsman. Skriv med rubrik "Skrivet i sanden" till tidningens redaktör under adress enligt sida 2. Insändare och artiklar önskas **postade senast tisdagen 2002-04-30**. **Redaktören**

%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%  
(Forts från sida 10: Politik i Mellanöstern)

Därpå skulle dessa flytande alideles under vattenytan samt dolda av mörker bogseras av godmän in till stranden för omhändertagande av palestinska stridsman. Även i maj förra året uppges israelerna att de kapade ett lastfartyg, vilket smugglade bärbara luftvärnsrobotar för palestinsk räkning och destinerat till Gaza. Med denna typ av vapenhjälp anser både israeliska och palestinska initierade att det islamiska Iran önskar uppmuntra så många anti-israeliska motståndsansatser som möjligt till att bekämpa fredsprocessen med Israel. För att åter anknyta till Katrine A-afären var tre höga, marina officerare -- närliggande Arafat -- av denne tvungna att interneras sedan israeliska marinens underrättelsejänst till amerikanske utrikesministern Colin Powell kunnat lämna tillräckligt bevis avseende Katrine A:s vapenlast. Andra metoder för palestinsk vapensmuggling anger israelerna vara "litig användning av Arafats för diplomatbruk avsedda helikoptrar, varvid bl.a. en rad kulspjut tillförts den palestinska arsenalen. Därutöver säger sig israelerna i början av detta året ha upptäckt och förstört två förbindelse- och vapensmugglingstunnlar 15 meter under jorden och gränsen mellan Gazaremsan samt Egypten.

Den palestinska vapenarsenal har på senare tid visat också andra tecken på tillväxt. Sålunda har nyligen av Hamas utvecklad Qassam 2 raketer vid flera tillfällen satts in vid stridskontakt med israelerna. Raketen har en räckvidd på 8 kilometer och kan bära 10 kilo sprängmedel, vilket bedöms tillräckligt för att åstadkomma stora skador. Utakjutningsrampen har två stöben och påminner principiellt om 12 centimeters granatkastare. Uppgifter antyder att Qassam-raketer avtyrade från Västbanken skulle kunna nå såväl Israels stora, internationella Ben Gurion-flygfält som Tel Aviv men också flera andra israeliska städer.

Till den nya militanta palestinska offensiven hör även att två självmordsbombare ur Hamas nyligen kunde ta sig in på den stora regionala israeliska militärbasen i Beer Sheva. Palestinierna öppnade eld men hann ej utlösa sprängladdningarna på kropparna innan israelisk moteld avlossades och nedkämpade männen. Sedan Sharon tog makten för ett år sedan har i storleksordningen 220 israeler och kanske 530 palestinier dödats. I folkrättsammanhang sägs att om en konflikt når upp till 1000 dödade så råder krig. Intifadan uppfyller snart kravet. Här medges att israeliska armén mycket ofta använder alltför brutala metoder i sin kamp mot palestinerna men såsom balans måste samtidigt påtalas de arabiska folkrättskröken, att tillåta självmordsbombare till råga på allt mot obehäpnade civila på restauranger, i busshöjor eller över huvud taget. Man kan också undra över Osama bin Laders inflytande i sammanhanget. USA framhåller redan i sin nya kamp mot världsterrorismen att flertalet palestinska och hittills nämnda palestinska motståndsansatser hör till ifrågasättande fiender. Detta konstaterande utgör i så fall ett betydelsefullt stöd för den av många skäl kritiserade Sharon men kanske även för staten Israels överlevnadsmöjligheter. **Bengt Hållkvist - 050**

